

и най-послѣ да сж свършили послѣдния факултетъ на унивирситета, да знаятъ, какво нѣщо е интелигентността.

Казва Христосъ: „Идете и учете ги“. На какво? На свърѣмения свѣтъ се втръснало вече отъ учение! Учение, учение, учение, но какво е това учение? То е цѣла галиматия! Кое по-напрѣдъ да учишъ? Има специални училища, въ които се учи, какъ да се готви; какъ да се готвятъ кокошки, гжски, какъ да се кълца и приготвява агнешко месо, какъ да се готви свинското месо, по кой начинъ да се консервиратъ ябълки и разни други плодове. Послѣ, има други училища, въ които се прѣподава, какъ да се шиятъ дрехи, най-красивитѣ най-изящнитѣ, съ които да се самсизмамваме. Онази млада мома, вмѣсто да се накичи съ най-хубавитѣ добродѣтели на разумность, на честность, на справедливость, на въздържание, на скромность, се накичила съ онѣзи красиви панделки и перца. Всичко туй е хубаво, но това не сж добродѣтели. Тѣзи краски, тѣзи перца сж само за птицитѣ, само за пеперудитѣ, но не и за хората. Това сж добродѣтели за тѣхъ, а за хората трѣбватъ други добродѣтели. Имате ли вие добродѣтелята на гължба? Имате ли неговата устойчивость, неговиятъ характеръ, който прѣодолява всички условия и мъчнотии въ живота? Гължбътъ, отъ памети вѣка, отъ незапомнени врѣмена, е единствената птица, която не се е съблазнила отъ месото. Прѣзъ всичкигѣ мъчнотии, прѣзъ които гължбътъ е миналъ, той ималъ доблестъта да си остане вегетариянецъ. Той никога не е казвалъ: условията на живота сж тежки, и азъ трѣбва да си хапна мал-